

بسم الله الرحمن الرحيم

حضرت حجه الاسلام آقای سیدعلی خاننه ای ریاست جمهوری اسلامی ایران دامت
افاضاته

عطف به نامه شماره ۹۲۴۸ مورخ ۶۱/۷/۱۷:

قانون حفاظت و توسعه صنایع ایران مصوب ۱۳۵۸/۴/۱۰ شورای انقلاب اسلامی
و تبصره الحاقی آن مصوب ۱۳۵۸/۴/۲۴ و قانون متمم قانون حفاظت و توسعه
صنایع ایران مصوب ۱۳۵۹/۴/۲۵ شورای انقلاب و آئین نامه اجرائی آن و همچنین
آئین نامه اجرائی قانون حفاظت مصوب ۵۸/۵/۲۰ هیئت دولت موقت جمهوری
اسلامی ایران در جلسات رسمی فقهاء شورای نگهبان مطرح و مورد بحث و
بررسی قرار گرفت و بشرح زیر با کثرت آراء اعلام رای شد:

۱- در بند (ج) سه اشکال زیر موجود است:

الف- اگر کل بدهی از دارائی خالص کارخانه و مؤسسه بالاتر باشد،
ولی صاحب آن، با داشتن امکانات، حاضر به پرداخت بدهی خود باشد،
تعلق کارخانه به دولت شرعی نمیباشد.

ب- در صورتیکه کل بدهی از دارائی خالص بالاتر باشد ولی صاحب کارخانه
و مؤسسه به دیگران هم از جهت کارخانه و مؤسسه بدهکار باشد و یا از جهات
دیگر بدهکار شمسده باشد و کارخانه رهن دولت نباشد منظور نکردن حقوق
سائر فرما مخالف موازین شرعی است.

ج- سهم شدن دولت در مالکیت کارخانه بنسبت مطالبات مردم علاوه بر
مطالبات خود نیز شرعی نمیباشد، در صورتیکه مقصود از مطالبات مردم
مطالبات مستقیم مردم از کارخانه باشد نه مطالباتی که از طریق سپرده یا
حساب جاری در بانک دارند.

۲- ماده (۱) قانون متمم قانون حفاظت و تبصره آن از جهت اینکه قیمت
واقعی سهام را در نظر نگرفته است و مواردی که تعیین ارزش بنحوی که
پیشنهاد کرده ممکن نباشد، به رسیدگی و رأی مجمع عمومی سازمان صنایع

++++++%

واگذارنموده و راءى سازمان مذکور را قطعی مقرر کرده است ، خلاف موازین شرعی است . زیرا هم معیار ارزش واقعی سهام است نه ارزش ویژه و هم در صورت اختلاف باید به دادگاه صالح ارجاع گردد تا طبق نظر کارشناس حکم صادر نماید .

۳- در ماده ۲ لایحه مذکور هر چند یک نفر حاکم شرع در هیئت پنج نفری منظور شده است ولی چون اکثریت آراء هیئت را معیار قراردادهاست با موازین قضائی شرعی مغایرت دارد .

تبصره یک این ماده نیز نظر به اشکال فوق که در اصل ماده وجود دارد شرعی نمیباشد .

۴- در تبصره ۲ ماده ۲ ، اگر مقصود از سود ، سود بالفعل و حاصل شده در مدت عملکرد دولت باشد با موازین شرعی مغایر است

۵- تبصره ماده ۳ به ملاحظه اینکه کمتر شدن نسبت مندرج در آئین نامه اجرائی را معیار قراردادها و با اینکه اگر صاحبان سهام ۵۰ درصد بدهی خویش را بپردازند به آن نسبت سهام آنها در اختیار خودشان باقی خواهد ماند ، در این تبصره اخذ تصمیم مقتضی را در اختیار هیئت پیش بینی شده قراردادهاست با موازین شرعی مغایر است .

۶- ماده ۴ نیز که مالکیت سهامداران را در موارد مربوطه طبق ارزش واقعی نفی نموده و بنحوی که مقرر کرده است سهام و شریک می نمایند ، مغایر با موازین شرعی است . باید معیار در ارزیابی ، ارزش واقعی مقرر گردد و ارزش ویژه مغایر با موازین شرعی است .

۷- تبصره ماده ۵ که با ضرب الاجل تملک دولت را تجویز نموده است ، مخالف با موازین شرعی است و مجرد گذشتن مدت مقرر موجب جواز تصرفه و تملک دولت در مال غیر و اخراج آن از ید او نمیگردد .

۸- تبصره الحاقی اطلاق جواز تملک به لحاظ اغلبیت مذکوره در آن تبصره بدون رسیدگی در دادگاه صالح موافق با موازین شرعی نمیباشد ، لذا در موارد اختلاف و مشکوک رسیدگی در دادگاه صالح لازم است و در مواردی که

++++++%

بیماری

شماره ص سوم

تاریخ

پیوست

طبق تبصره مذکوره انجام شده، حق اعتراض برای صاحبان آن باقی است.
۹- در ماده ۲ آیین نامه، ارزیابی باید براساس ارزش واقعی و غیره
مرضی الطرفین یا غیره ای که دادگاه تعیین مینماید باشد.
۱۰- بند ۳-۲ - اطلاق آن به لحاظ اینکه حق اشخاصی را که بطریق
شرعی میتوانند اثبات نمایند رد کرده است، مغایر با موازین شرعی
است.
۱۱- در بند ۳-۴ - رسیدگی بدعاوی شرما" با دادگاه صالح است
ورسیدگی مجمع عمومی سازمان حفاظت با استفاده از نظر سه نفر که یک نفر
آنها حاکم شرع باشد، کافی نیست. %

دبیر شورای نگهبان

لطف الله صافی

لطف الله صافی